

Abstrakt:

Bakalářská práce popisuje modifikace českého znakového jazyka užívané v komunikaci s neslyšícími s různými stupni progredující vady zraku. Teoretická část blíže představuje modifikovaný a taktilní znakový jazyk, jelikož cílová skupina osob v průběhu života pravděpodobně pro komunikaci postupně využije oba tyto komunikační systémy. V krátkosti je rovněž nastíněna problematika tlumočení pro osoby s hluchoslepotou. Praktická část práce se zabývá analýzou videonahrávek konverzace dvou prelingválně neslyšících lidí s jejich partnery s hluchoslepotou, které byly srovnávány se záznamem konverzace prelingválně neslyšících komunikačních partnerů bez zrakové vady na stejná témata. Výstupy provedeného výzkumu ukázaly, že základní principy modifikací byly oběma mluvčími realizovány obdobně, lišila se však četnost jejich provedení v závislosti na stupni zrakové ztráty hluchoslepeho recipienta. Na základě tohoto zjištění byla stanovena orientační doporučení pro komunikaci a tlumočení pro danou skupinu osob.

Klíčová slova: český znakový jazyk, taktilní znakový jazyk, modifikovaný znakový jazyk, hluchoslepý, neslyšící